

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Narcissvs Episc. 29. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

honore Abazarus habuit. Tecum sentio, Sed nego illos hodie rectè facere, qui vivos Dei vultus, animos inquam, perturbare per summam injuriam non verentur. *Ex Constant. Porphy. Hieron.*

Quia presentia gaudia sequuntur aterna lamenta; hic vanam letitiam fugite, si illic flere formidatis: nemo enim potest & hic gaudere cum seculo, & illis regnare cum Christo. S. Greg. 11. homil. in Euang.

S. NARCISSVS EPISC. 29. Octobris.

FLorere sibi videbatur Hierosolyma, cum NARCISSVM habere Pontificem odore virtutis charissimum patriæ & acceptissimum. Sed extam pulchro flore pessima aranea invidia venenum sibi suxit. Terni & ex mendacijs compositi cives innocentiam conspirarunt, & sanctissimam vitifamam fœdissimi criminis delatione contaminare sunt aggressi; utque ruitura mendacia perjurio fulcirent, si fallerent, pœnas ipsi sibi iudices rei dictarunt, & primus ignes, alter mortuum fœdum, ultimus oculorum orbitatem imprecatus est, omnes à Cœlicibus non surdis audiendi. Etenim etsi perfidiæ etiam jurate nemo crederet, testisque maximus & unus omnium instat NARCISSI ipse esset NARCISSVS; execratus tamen hic vel suspicionem facinoris subduxit se, & silvarum exilio innocentem se damnavit. Mox tamen aliam in adversarios sententiam celum pronuntiavit. Primus enim ille cum omni familia igne tectis nescio unde illapso exustus facem, ut innocentia pateret urbi, accendit. Alter horrido morbo obsessus, uti à capite ad calcem usque sancti nihil, ira nihil sani habuit. Interea dum vindictam DEVM tuentur, timere sibi oculi tertii re-

illis, & sceleris pœnitudine hîc ductus, publicâ confessione perfidiam & lacrimis damnavit, sed hoc ac tantis, quibus oculi effluerent, mirissimâ vindictâ, quod simul noxam eluerent. Ita cœli patrocinio defensus muneri suo ac loco est restitutus, vixitque NARCISVS, quàm diu nullus flos alius vivit, c. & VI. annos. Ex Euseb. l. 6.

Tu quis es, qui tam improbè, tam manifestè, tam procaciter seruo detrahis alieno? noli fratris tui reprehensibilia acta detegere, sed potius edicito tua. Redi ad te. & discite te. judica te & in statera humilitatis appende. S. Laur. Iustin. de Vit. solit. c. 4.

S.ERMELINDIS V. 29. Octobris.

ODEM tempore thalamum ERMELINDIS & DEVS & DEI nunquam non rivalis mundus ambivere. Sed exhortuit rectè infamem procum virgo, & duodennis sponsum sibi pulcherrimum & filius hominum CHRISTVM legit, candidum eundem & rubicundum. At stultissima parentum veterum mundum malebant; eamque ob rem, pro potestate, cogere filiam ad nuptias parabant. Hic verò illa generoso ausu virginem professa capillos suos ipsa rescidit, lûsq; veluti vinculis jam expedita, mundo ne nuberet, excessit mundo. Insecuti tamen castissima vestigia sunt gemini fratres, iidemque Veneris mancipia. Horum alter cum suam DEO sponsam etiam è templo raptum nec, monita ERMELINDIS à tutelari Angelo suo, pudori fugâ iterum consuluit, solaque deinceps vixit. Sed quid dico sola? quando cœlo Paranymphea adfuere, castissimolque inter Hymenæos ad sponsum suum abduxere. Neque verò mortuam etiam latere sponsam suam hîc voluit. Cœlestes iterum